

Mačeha *divje izza desnih vrat. Odprita! Sicer razbijem vrata!*

Oče *stopi hitro v levo sobo in potisne vrata za seboj.*

Hči *se zgrudi na prag. Oče!*

Oče *zaklepa od znotraj.*

Hči. Zakaj zaklepate? (*Hipoma plane kvišku, kakor bi jo bila obšla strahovita misel.*) Oče! Kaj to pomeni? (*S silnim glasom.*) Odprite! (*Poizkuša vsa iz sebe odpreti vrata.*) Odprite, oče! Za Boga, ali slišite! Prosim vas!

Mačeha *za desnimi vrati. Kaj pa razsajaš tako?*

Hči *plane k desnim vratom in jih odpre.*

Mačeha *stopi v sobo; razljučena. Ali je treba takega vpitja?*
— Kje je on?

Hči *iztegne roko proti levim vratom; mrzlično, zbegana od groze. Zdaj! — Bog nebeški — — (Skoči k vratom na sredi in jih odpre; z obupnim krikom.) Sosed! Sosed!*

Ko stoji hči med srednjimi vrati, počí v levi sobi strel.

Hči *se obrne in obstoji kakor odrevenela.*

Mačeha. Za Kristusa svetega! (*Plane k vratom na levi strani in bije po njih.*)

Soseda *v nočni čepici in spodnjem krilu, zavita v veliko ruto, prihiti na prag srednjih vrat. Križ božji! Kaj je?*

Hči *se opoteče od srednjih vrat na sredo sobe in vzdikne. Zame! (Zakrili z rokami, omahne in se sesede na kolena; potem si zakrije obraz z rokami in se skloni z glavo na tla; krčevit trepet jo izpreletuje.)*

Zavesa pade hitro.

Ivan Albreht:

Mati moli.

Pod oknom jablana razcvetena;
med tujo gospodo hči izgubljena —
in sama z nesrečo sem mati!

O, grudica rodna, ljubezni najčistejša druga,
kadar pogoltne smrtna me struga —
dovoli, da v tvojem naročju smem spati!